

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

ΞΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΥ

(ΤΟΥ ΛΟΡΕΝΤΖΟ ΣΤΕΚΚΕΤΤΙ)

Σά γινης γορά και θα διαβάβης
στο τζάκι πλάι τους στίχους αυτούς, μόνη
τότε θα ίδης ναρούουν στο νου σου πόλι
οι περασμένοι χρόνοι.

Θά γυρής το κεφάλι απά' τα στήθη
σαν θυμηθείς την περασμένη νεότητα
και θα σκεφθείς κι' έμένα, που θα κρύβουν
της γής τα μαύρα σκότη.

Και θα νομίζεις, μιά στιγμή μέσο' στον άγέρα...
πώς τάχα άκους κάποια φωνή ξεφυλισμένη...
Θά σου φανή ή φωνή σαν περιγέλιο
σαν ειρωνεία θλιμμένη...

Και θα σου λή η φωνή: —Μιά δεν θυμάσαι
μιά δεν θυμάσαι παιά, γαλανομάτα,
το όλόχρυσο μαλλιά σου τα χυμένα
στά λαγγωμένη στήθη σου τ' άρρατα ;»

Πόσο τα χρόνια σ' άλλαξαν, άλλοι-
(μονο...)
Στό διάβα τους άλλαξαν τη μορφή
(σου)...
Πούνε λοιπόν τα όλόχρυσα μαλλιάκια
(σου),
κι' οί φλογεροί θυμίοι σου ;
Στό τζάκι πλάι, τα χρόνια σου τ' ά-
(γύριστα)
μνή σου κλαίς κι' εγώ στό μνήμα
(μένο...)
Κλαίω θλιμερά κι' εγώ... "Έλα να σμί-
(ξουσε...)
'Εδώ σε περιμένω.
"Έλα... Κι' άν κάποια ελπίδα αυτού
(στη γή)
μάς γέλασε, έννομενοι πως θα ζήσουμε,
έλα, σαν ύστατη άντεκδοχή, μαζί
στό μνήμα να σατίσουμε !..

ΔΟΥΔΟΥΔΟ

(ΤΟΥ ΤΕΝΝΥΣΟΝ)

Στά 'ρεια ταίχου, κοιλονδο, γεννήθηκες μιάν ήμέρα
κι' εγώ απ' τη ρίζα κι' άπονια σ' έρριξα χάμου πέτα...
Μά με την έλαφρή πνοή, που ειχες, μασαμένο
μούβλες στην άπονη καρδιά, με τροτό λυπημένο :
—« Έως όταν θα γνώριζες την τύχη μου κι' έμένα
δύστιχη, θέ να γνώριζες και το Θεό κι' έσένα... »

άπαιτεί την πιο άγόνταστη περιφρόνησι των πόνων. Γι' αυτό στο άκουσμα των λόγων του Σαβεριαντέν, ένα δυνατό ρόγος φρονής διέτρεξε κι' ανώγει τους φαντασιακούς ιερεις. Η Άντιτι, μίην μπορώντας να έμπαδισι την πράξι αυτή, γιατί θα προσέβαλλε το θεό Σίβα, παρακαλούοντας τις κινήσεις του φαιρίη, με μιά άνειτάτη άγωνία, Ο Σαβεριαντέν, πληρίασε άτάραχος ένα από τα ψηλά θυματήρια τά τοποθετημένα δεξιά και άριστερά στην είσοδο του ναού, μέσα στα όποια έκαμαν άρώματα, και τραβήξε από τα αναμένα κάρβουνα μιά λεπτή μπιτερή ταμπάκα πυρακτωμένη και λιμπερή σαν άγτιδα του ήλιου. Γύρισε ύστερα και κτύπησε την Άντιτι, τριμερά. Της έροίσε ένα βλέμμα παρατεταμένο, το τελευταίο βλέμμα του έρωτος και της θυσίας. Σήκωσε έλευτα την ταμπάκα και με τις δύο της λαβίδες, τις μυτερές σαν στυλέττα κάρφωσης τά μάτια του, τά φλογερά μάτια του μύτια... "Ένα τριζέμο άκούστηκε και λίγος μαυρογάλλωος κωτιός βγήκε από τις κόγχες των ματιών του.

Είχε τυφλωθεί !...
Τά χείλη του έτρεμαν, σαν να ήταν έτοιμος να κλάρη. Και πραγματικά, δύο δάκρυα έτρεξαν τώρα πάνω στά μάγουλά του απ' τά σθυσμένα του μάτια, δύο καιτερά δάκρυα άναστασιμένα με άμα...

"Όταν άργά τη νύχτα κλείστηρες ή Άντιτι στο νυφικό της θάλαμο, περιμένοντας το συζυγό της, ή καρδιά της ήταν βαρειά σαν μολύδι. Γαλήνη έπλανάτο ανήν πόλι. Και μόνο ή φωνή των θραχμάμων έφτανε μακριά, από το ναό. "Έφηναν τον έσπερινο, τις καθήμενες προσευχές για την άνάστασι των ψυχών. Και ή θραία νεοίτατη πριγκίπισσα συλλογώδιαν με σφιγμένη την καρδιά, τον άηχο Σαβεριαντέν, που ειχε για την άγάπη της σκοτώσει το φώς του...

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η παχυσαρκία και το πνεύμα. Μία έσφαλμένη αντίληψις. Το πάχος και ή κοιλιά του Μ. Ναπελέοντος. Η τρουμερή παχυσαρκία του Μπαλζάν. Ο παχύτατος ήθεσιος που πληρώνε στο τραμ... τρία εισιτήρια. Τα χάλια του Ρουσσό. Πώς την έπαθε ο Εύγένιος Σύν. 'Ανένδετα ιατρών. Η καλλιτέχνις που έπρέκειτο... να λυσαζή !... κ.τ.λ.

"Υπάρχει σε πολλούς ή ιδέα ότι ή παχυσαρκία και ή σοφία είνε δύο πράγματα άσυμβίβαστα. "Ότι δηλαδή ένας κοιλιαρός δεν μπορεί να είνε σοφός, ότι ένας παχύς κι' άλοστογγινώς άνθρωπος είνε πελοός, που λειπει το καλλιτεχνικό γούστο, το ραφιναρό πνεύμα κλπ., κλπ. Τά παραδείγματα όμως που θ' αναφέρουμε παρακάτω, διαφαιρόυν αρνητικά την γνώμη αυτή.
Ο Μέγας Ναπολέον πρώτα-πρώτα, κάθε άλλο παρά άδύνατος ή... Και πάχος ειχε άρκετό και κοιλιά... αξιοέσθαστη.
Είνε γινωστή έπισς ή... βαρλοσιδής σωματική κατασκευή του Ουρού ντε Μπαλζάν, του μεγάλου Γάλλου μυστιογραφιστή. "Όταν έδειπε να γίνει τόν Μπαλζάν, για κάθε άλλο τον έσπεινε, παρά για έλεγγε τεσσόν άριστοσυγγηματών. "Εισοίσε δηλαδή περισσότερο μέ... έθωδοιστή ή συγγραφέως της 'Ανθρώπινης Κομωδίας, παρά με άνθρωπο των γραμματών.
"Ο μεγάλος ήθοσιος Λαυτιάρ πλήρωνε πάντα στο τραμ ή στο σιδηρόδρομο τρία εισιτήρια, γιατί... δεν τον χωρούσε μιά θέσι να καθήση. Φανταστήτε δηλαδή τί θγκους σαρκών... κονδολους έπλώνε του ο διακεκριμένος καλλιτέχνης !..
"Αλλά κι' ο μεγάλος μουσουργός Ρουσσό δεν ήταν λιγώτερο παχύς. "Αναφέρεται σχετικώς ότι έξη χρόνια πρό του θανάτου του, ή περιφέρεια του σώματός του ειχε μεγαλώσει τόσο, ώτε όταν ο δύστιμος καλλιτέχνης καθόταν σε καρέκλα δεν μπορούσε... να ίδη τά γόνατά του, γιατί τά σκέπαζε ή... άπεραγη κοιλιά του. Μά κι' όταν στεκόταν όρθιος, ή κοιλιά του έκρυβε έντελώς τά κάτω του άκρα.
"Ο Δουμάς, πατήρ, κι' ο Σάν Μπαϊβ ήταν έπισς μεγαλόσωμοι και παρυσωμοι.

"Ο Εύγένιος Σύν, ο συγγραφές του «Περικλιανέμου» Ιουδιωκου, το έροίξε στον άλκοολισμό, έπειδή νομίσε ότι έτσι θ' άνδινάτιζε λιγάκι. Το κακό όμως με το κρασί, χειροτέρεσε.
"Ο σοφός συγγραφές του «Βίου του Χριστού» Έρνέστος Ρεναν, ήταν έπισς υπερβολικά παχύς.
Παραλείπουμε κι' ένα σωρό άλλα σχετικά παραδείγματα, γιατί νομίζουμε ότι αυτά είνε άρκετά για να αποδείξουν ότι ή παχυσαρκία δεν είνε διόλου άσυμβίβαστος με την πνευματική άνισιρότητα και την ψυχική εδωσθησία.
—Κοιμώριον λοιπόν, κέρη... κοιλιαράδες !

Μιά φορά ένα λυσασιμένο σκαλί δάγκασε μιά Γερμανίδα καλλιτέχνιδα. Ο γιατρός που περιποιήθηκε την πληγή της, σύστησε στην ήθοσιό να υποβληθή άμισως σε αντιλησισική θεραπεία. Και έπειδή ή κεινη έδισιασε, της ανέπτυξε τους κινήσεις που διέτρεξε.
—Θά λυσαζέστε στο τέλος και σεις, της ειπε και τα δαγκώσετε κι' ένα σωρό άλλους ανθρώπους.
"Η ήθοσιός παρακάλεσε τότε τόν γιατό να της δόση άμισως μιά μεγάλη κόλλα χαρτί και ένα μολύδι. "Ο γιατρός τάξασε.
—Θέλετε να συντάξετε τη διαθήκη σας ; της ειπε. "Εγώ νομίζω πως το καλύτερο πουχετε να κάμετε, είνε να απνύσετε να υποβληθήτε στη θεραπεία που σας υπέδειξα.
—Πώς σας ειπε ότι θα γράψω την διαθήκη μου ; διαμαρτυρήθη ή ήθοσιός. Θέλω να συντάξω έναν κατάλογο των σιναδέλων μου που έχω σκοπό να δαγκώσω όταν λυσαζώ !..

Πάμπολλα και χαριτωμένα είνε έπισς τά ανέκδοτα, τά σχετικά με τους γιατρούς και τους πελάτες των, οι όποιοι προσπαθούν να τους άποσταύουν δωρεάν μιά ιατρική συμβουλή.
Κάποτε μιά κυρία εκάθητο, κατά την διάρκεια ενός γευμάτου, πλάι στον διάσημο Γερμανό ιατρό Φρέιχις, και έκρινε κατάλληλη την περίσταση για να του κινή λεπτομερή περιγραφή του νοσήματός από το όποιον έλασε.
—"Εσείς τι με συμβουλεύετε να κάνω, κυρία καθηγητά ; τον ρώτησε στο τέλος.
—"Εγώ, κυρία μου, σάς συμβουλεύω... να πάτε να σάς εξετάση ένας καλός γιατρός απάντησε ο έξυπνός Φρέιχις.

